

7 věcí, které nevíte o... T. G. Masarykovi

kudyznudy.cz/aktuality/7-veci-ktere-nevite-o-t-g-masarykovi

1. Prezident a jeho dětství

Pozdější první československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk pocházel z velmi skromných poměrů. Jeho rodiče pracovali na císařském velkostatku jako kuchařka a kočí, a rodina se často stěhovala po obcích kolem Hodonína; právě tam se 7. března 1850 Masaryk narodil. V Čapkových Hovorech s TGM Masaryk vzpomínal na své mládí s tím, že jeho vlastním domovem byly Čejkovice. Masarykovi se sem nastěhovali v roce 1856, dva roky bydleli v domku na panském dvoře, pak se nakrátko odstěhovali do Čejče a po necelém roce se zase do Čejkovic vrátili. Tady malý Tomáš chodil do školy, ministroval v

místním kostele a s místními kluky prožíval báječná dobrodružství. Dnes po stopách jeho dětství vede turistická trasa.

2. Prezident a jeho sourozenci

Masarykovi měli pět dětí, Tomáš Garrigue Masaryk byl nejstarší. O dva roky mladší **Martin** (1852–1873) se v Hustopečích vyučil kupcem, ale byl odveden na vojnu a záhy zemřel. Druhý bratr **Ludvík** (1854–1914) se vyučil tiskařem, ale nakonec se věnoval jinému oboru: postupně provozoval moravskou vinárnu v Praze, hostinec v Brně a hotel v **Portoroži na Istrii**. Zemřel krátce před první světovou válkou. Pátým dítětem byla sestra **Františka**, která zemřela záhy po narození.

3. Prezident a jeho rodina

Byla to láska jako trám: když se TGM při studijním pobytu v Lipsku roku 1877 seznámil s Američankou **Charlotte Garrigue**, zamiloval se do ní prý na první pohled. Oběma bylo sedmadvacet, brzy se zasnoubili a po roce se vzali. Svatba se konala 15. března 1878 v New Yorku, jejich prvním společným domovem se stala Vídeň. Masaryk z úcty ke své ženě také přijal její jméno Garrigue. Postupně se jim narodilo pět dětí, **Alice** (1879–1966), **Herbert** (1880–1915), **Jan** (1886–1948), **Eleanor** (1890–1890) a **Olga** (1891–1978).

4. Prezident a jeho oblíbené jídlo

Skromné poměry se promítly i do jídelníčku prvního československého prezidenta: Tomáš Garrigue Masaryk měl rád prostá a jednoduchá jídla. Podle knihy První republika jedl jen třikrát denně. K snídani si dával topinku se zavařeninou nebo vajíčko naměkko, trochu ovoce a neslazený čaj, k obědu pak polévku, nejraději bílou, bramboračku nebo česnečku. Jako hlavní chod obvykle následoval kousek masa se zeleninou, šhubánky, ryby z domácích vod, tedy kapr, štika, pstruh či candát, nebo brynzové halušky. Měl rád švestkové knedlíky, posypané mákem a přelité máslem, v prezidentské jídelně se však nepodávaly jako hlavní jídlo, ale jako moučník. Z Ameriky si také přivezl jeden z trendů, který se drží dodnes, a to ovesnou kaši; ta prý často byla jeho posledním jídlem. Jindy mu k večeři stačil kousek buchty, nejlépe makové, a neodmyslitelná káva, nebo spíš, jak říkával TGM, mléko s kávou. Náš první prezident se rozhodně nepřejídal a odsuzoval nestřídmost.

5. Prezident a jeho automobil

V Národním technickém muzeu v Praze sice je k vidění několik vozů československých prezidentů, ale ten nejslavnější Masarykův v něm chybí. **Luxusní limuzínu Škoda Hispano-Suiza** vyrobil plzeňský průmyslový koncern v roce 1924 ještě před fúzí s automobilkou Laurin & Klement v licenci renomované španělské firmy. Kancelář prezidenta republiky za automobil zaplatila 280 000 korun, tehdy několiknásobek ceny ostatních vozů, a Masaryk s ním jezdil

deset let. Když v prosinci 1935 v pětaosmdesáti letech ze zdravotních důvodů abdikoval, jeho služební vůz byl převezen do Mladé Boleslavi. Jeden z celkem stovky vyrobených kusů můžete vidět

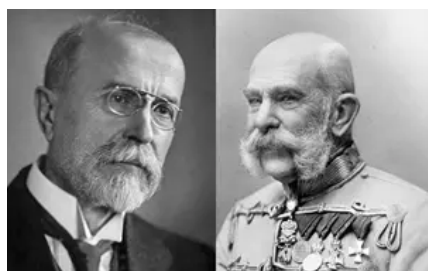
právě ve Škoda Muzeu, ovšem nejde o limuzínu prezidenta Masaryka; její další osudy se vypátrat nepovedlo.

6. Prezident a jeho kůň

Na Pražském hradě i v Lánech doprovázela prezidenta Masaryka zvířata. Překvapivě často to byli medvědi: dva samce Masarykovi věnoval v roce 1919 užhorodský župan **Ladislav Moyš jako** heraldická zvířata nově přičleněné Podkarpatské Rusi, dvě medvědice pak dostal o něco později od československých legionářů. Snad žádné zvíře ale nepředčilo jeho milovaného **koně Hektora**, světlého hnědáka s hvězdou na čele. Prezidentská kancelář ho koupila jako patnáctiletého roku 1920 od policejního ředitelství za odhadní cenu dvanáct tisíc korun, Masaryk se o něj na své náklady staral od roku 1922. Se spolehlivým klidným valachem jezdil prezident pravidelně na projížďky v okolí lánského zámku až do jara 1931, kdy už Hektora trápilo zdraví. Pošel na začátku roku 1933 na následky nádoru tenkého střeva. Zálibu prezidenta v jízdě na koni dokumentuje i Masarykova jezdecká socha před Muzeem TGM v Lánech.

7. Tatiček Masaryk a jeho tatiček císař

Už během života TGM se říkalo, že geniální filozof a politik nemůže být synem ngramotného kočího a kuchařky. Ze spekulací o jeho původu vyniká ta, která Masaryka pokládá za utajeného syna rakouského císaře **Františka Josefa I.** Když se rodiče TGM brali, matka už byla těhotná a na začátku léta 1849 zřejmě devatenáctiletý císař pobýval nějaký čas na jihu Moravy; dohady se opírají také o zápis z císařova deníku. Váháte? Dejte vedle sebe podobenky TGM a císaře, a uvidíte sami. Pravdu by mohly potvrdit testy DNA, ale ty Masarykovi potomci zakázali s tím, že pátrání po pravém otci je urážkou jak samotného Masaryka, tak celého českého národa. Původ TGM tak i nadále zůstává předmětem divokých spekulací a dalších konspiračních teorií.